

sygn. PO I Ds 195.2017

Warszawa, dnia 21 sierpnia 2017 r.

POSTANOWIENIE O ODMOWIE WSZCZĘCIA ŚLEDZTWA

Adam Grzeciński – prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie po zapoznaniu się z zarejestrowanym pod sygn. PO I Ds 195.2017 pisemnym zawiadomieniem o przestępstwie Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 18 lipca 2017 r. w sprawie nieudostępnienia informacji publicznej, wbrew wiążącemu obowiązкови, co miało stanowić przestępstwo opisane w art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

postanowił

odmówić wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia w dniu 14 lipca 2017 r. w Warszawie przez funkcjonariusza publicznego – Marszałka Sejmu RP uprawnień poprzez wydanie zarządzenia nr 7 „w sprawie zapewnienia spokoju i porządku na terenach i w budynkach pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu”, co miało naruszyć interes publiczny określony w art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP gwarantującym zapewnienie dostępu do informacji publicznych, w tym prawo wstępu na posiedzenia organów kolegialnych władzy publicznej pochodzących z wyboru oraz w art. 18 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej gwarantującym jawność i dostępność posiedzeń ww. organów, które to zarządzenie miało doprowadzić do prewencyjnego zakazu wstępu obywatelom, niebędącym przedstawicielami władz i mediów, na posiedzenie Sejmu RP, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej w zw. z art. 11 § 2 k.k. – na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – wobec tego, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

UZASADNIENIE

W tut. Prokuraturze pod sygn. PO I Ds 195.2017 zarejestrowano pisemne zawiadomienie Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 18 lipca 2017 r. w

którym podniesiono, iż Marszałek Sejmu RP Marek Kuchciński dopuścił się przestępstwa z art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Zawiadamiający wskazał, że ww. funkcjonariusz publiczny, wydając w dniu 14 lipca 2017 r. zarządzenie nr 7 „w sprawie zapewnienia spokoju i porządku na terenach i w budynkach pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu”, uniemożliwił obywatelom realizację uprawnień, o których mowa w art. 61 ust. 1 Konstytucji RP i w art. 18 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Stowarzyszenie podkreśliło, iż w ww. przepisach opisano prawo do wstępu i uczestniczenia w jawnych posiedzeniach organów kolegialnych władzy publicznej pochodzących z wyboru, a wskazane działanie Marszałka Sejmu było prewencyjnym zakazem wstępu na posiedzenie tego organu.

W toku przeprowadzonego w trybie art. 307 k.p.k. postępowania sprawdzającego, po zapoznaniu się z treścią zawiadomienia oraz inkryminowanym wewnętrznym aktem prawnym przekazanym przez Biuro Prawne i Spraw Pracowniczych Kancelarii Sejmu ustalono, że w dniu 14 lipca 2017 r. Marszałek Sejmu wydał zarządzenie nr 7 „w sprawie zapewnienia spokoju i porządku na terenach i w budynkach pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu”. Z paragrafu 1 tego zarządzenia wynika, iż zawieszono do dnia 21 lipca 2017 r. do godziny 24:00 prawo wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu osobom, którym wstęp i wjazd przysługiwał na podstawie jednorazowych kart wstępu i list imiennych (tj. osób określonych w § 5 ust. 1 pkt 7 i 9 zarządzenia nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu). Zarządzenie to weszło w życie z dniem podpisania, tj. 14 lipca 2017 r.

Normatywną podstawą jego wydania był § 10 ust. 1 pkt 13 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Materialną podstawą tego rozstrzygnięcia było „zachowanie spokoju i porządku oraz zapewnienie bezpieczeństwa Sejmu i Senatu”.

Jednym z obowiązków nałożonych na Marszałka Sejmu jest sprawowanie pieczy nad spokojem i porządkiem na całym obszarze należącym do Sejmu (art. 10 ust. 1 pkt 13 Regulaminu Sejmu RP). Realizacji tego obowiązku służy przyznane mu uprawnienie do wydawania stosownych zarządzeń porządkowych. Kwestie związane z zapewnieniem spokoju i porządku, o których mowa art. 10 ust. 1 pkt 13 ww. Regulaminu określa zarządzenie Nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w

zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu. Na skutek wydania zarządzenia z dnia 14 lipca 2017 r. zawieszono prawo wstępu dla osób określonych w § 5 ust. 1 pkt 7 i 9 zarządzenia Nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r., tj. tych, którzy otrzymali jednorazową kartę wstępu i wskazanych na liście imiennej.

Działanie Marszałka Sejmu uznać należy za zgodną z prawem realizację przysługujących mu uprawnień. Oczywiście okoliczności *ergo* przyczyny wydania zarządzenia nr 7 z dnia 14 lipca 2017 r. pozostają w gestii tego podmiotu i mają charakter oceny (prawodawca pozostawił tę kwestię swobodnemu uznaniu), co nie oznacza w żadnym razie, że do dokonania oceny, iż istnieje realna przyczyna mogąca zakłócić spokój na terenach pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu, Marszałek nie był uprawniony. Zresztą uprawnienie, o którym mowa w art. 61 ust. 1 i 2 ustawy zasadniczej, na naruszenie którego wskazuje zawiadamiający, nie ma charakteru absolutnego, a doznaje (nielicznych zresztą) ograniczeń określonych w ust. 3 ww. przepisu. Mogą być one podyktowane względami ochrony wolności i praw innych osób, ochrony porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Trzeba jednocześnie pamiętać, że w realiach niniejszej sprawy prawo do informacji o działalności organów władzy publicznej (skutecznego jej uzyskania) nie zostało naruszone, gdyż opinia publiczna była o pracy Sejmu RP i jej wynikach, informowana choćby poprzez komunikaty prasowe, wypowiedzi posłów, konferencje, o bieżącej relacji medialnej nie wspominając (ograniczenia z opisywanego zarządzenia nie dotyczyły osób wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 4 i 5 zarządzenia nr 1 z dnia 9 stycznia 2008 r., a zatem nie dotyczyły przedstawicieli prasy i obsługi technicznej dziennikarzy). W ustalonym stanie faktycznym nie mogło zatem dojść do uchybienia interesowi publicznemu poprzez naruszenie art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, gdyż do przedsięwziętego działania (wydania zarządzenia) Marszałek Sejmu był uprawniony.

Wydanie zarządzenia nie uchybiło także normie opisanej w art. 18 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Podobnie jak opisywana powyżej gwarancyjna norma konstytucyjna, przepis ten także doznaje ograniczeń określonych w ust. 4 art. 18 tej ustawy. Ustawodawca nie określa jednak, według jakich zasad bądź kryteriów będzie następował wybór osób, które będą miały wstęp na dane obrady/posiedzenia. W żadnym razie ograniczenie dostępu nie może prowadzić do uprzywilejowania niektórych podmiotów kosztem pozostałych. Z tychże powodów, powyższa kwestia powinna być unormowana w regulaminach, które określają procedury konkretyzujące zasady wstępu na posiedzenia osób składu członkowskiego organu kolegialnego (*vide* Komentarz ustawy o dostępie do informacji publicznej pod red. I. Kamińskiej, wyd. Wolters Kluwer 2016). Ocena działania Marszałka Sejmu przez pryzmat

norm określonych w art. 18 ww. ustawy, prowadzi do konstatacji, iż miało ono charakter porządkowy, legalny i mieszczący się w granicach swobodnego uznania organu.

Z tychże powodów wydanie w dniu 14 lipca 2017 r. zarządzenia nr 7 Marszałek Sejmu nie może być ocenione jako popełnienie przestępstwa opisanego w art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej i dlatego, po rozpoznaniu niniejszej sprawy, należało wydać postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa wobec tego, iż opisywany czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

PROKURATOR

Adam Gizański

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k. oraz 465 § 2 k.p.k.): pokrzywdzonemu, instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw. Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.). Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*), pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia odpisu postanowienia, które jest równoznaczne z zawiadomieniem o postanowieniu w rozumieniu art. 55 § 1 k.p.k. (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.). Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzania akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 k.p.k. i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 k.p.k. w zw. z art. 106 k.p.k. i 305 § 4 k.p.k. doręczyć odpis postanowienia:

1) pokrzywdzonemu(ej) ---

2) pełnomocnikowi pokrzywdzonemu(ej) ---

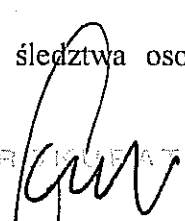
3) instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k.: **Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog**

Polska

4) osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw-

Stosownie do art. 305 § 4 k.p.k. powiadomić o odmowie wszczęcia śledztwa osobę zawiadamiającą o przestępstwie, której prawa nie zostały naruszone: ---.

PROKURATOR

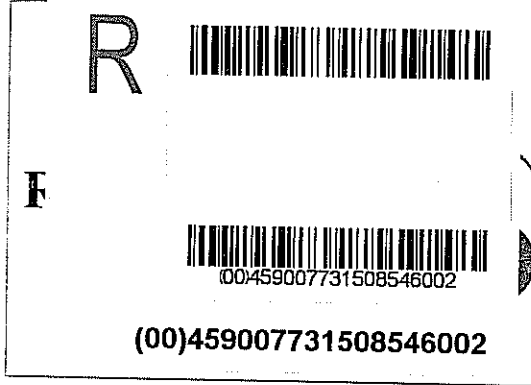

Alan Grzecczyński

Prokuratura Okręgowa w Warszawie
ul. Chocimska 28
00-791 WARSZAWA

Tel. 022-2173120 fax. 022-2173428
Sygn. akt: PO I Ds 195.2017
Nr: E 22.08.17/365

OPŁATA ROBRANA
Umowa z Poczta Polska S.A.
nr 15/VIII/2016 (ID-338722/L)

POLECONA

a pokwitowaniem
odbioru

25,08

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
ul. Ursynowska 22 m. 2
02-605 WARSZAWA